

זו מבני אדם, אלא כפי שלא יסטו
מדרכיו ולא יבטחו באותה חכמה
וישפחו אותו.

בשבאתי ואמרתי את הדברים
הללו לפני רבי שמעון, אמר,
ודאי שחכם היה. ובא ראה, אין
עשב ועשב שגולד בארץ שלא
היתה בו חכמה רבה וכחו
בשמים רב. בא וראה מן האזוב,
שפכל מקום שרצה הקדוש ברוך
הוא לטהר את האדם, הוא נטהר
באזוב. מה הטעם? משום
שיתעורר פחו שלמעלה שנספקד
עליו, שהרי כשמתעורר אותו
הכח שנספקד עליו, הוא מבער
רוח הטמאה ונטהר האדם. ועליך
אני אומר, ברוך הרחמן
שהצילך!

אתם ראיתם אשר עשיתי
למצרים ואשא אתכם על כנפי
נשרים. מה זה כנפי נשרים? אמר
רבי יהודה, ברחמים, שכתוב
(דברים לב) כנשר יעיר קנו וגו'. והינו
סוד הכתוב שאמר רבי שמעון,
דרך הנשר בשמים. מה זה
בשמים? ברחמים. מה הנשר
נמצא ברחמים על בניו ודין
לאחרים - כף הקדוש ברוך הוא
נמצא ברחמים לישראל, ובדין
אל עמים עובדי עבודת כוכבים
ומזלות.

רבי אלעזר היה הולך מקפוטקיא
ללוד, והיו הולכים עמו רבי יוסי
ורבי חייא. קמו באור, פשהאיר
היום, והיו הולכים. אמר רבי
חייא, ראיתי את הפסוק הזה
שכתוב (יחזקאל א) ופני אריה אל
הימין לארבעתם ופני שור
מהשמאל לארבעתן ופני נשר
לארבעתן. הרי אריה בימין, שור
משמאל. נשר באיזה מקום
מקומו?

אמר לו רבי אלעזר, במקום
שזעק (נ"א דעקב) שהיונק שרוי. מה הטעם?

קדשא בריך הוא חכמתא דא מבני נשא, אלא
בגין דלא יסטון מארחוי, ולא יתרחיצו
בההיא חכמתא וינשוין ליה.

בר אתינא, ואמינא הני מלי קמיה דרבי
שמעון, אמר ודאי חפימא הוה. ותא חזי,
לית עשבא ועשבא דאתייליד בארעא, דלא
הוה ביה חכמתא סגיאה, וחיליה בשמיא
סגיאה. תא חזי, מן אזובא. דבכל אתר דבעי
קדשא בריך הוא לדפאה לבר נש, באזובא
מתדכי. מאי טעמא. משום דיתער חיליה
דלעילא דאתפקדא עלוי, דהא ההוא חילא
דאתפקדא עלוי כד אתערא, מבערא רוח
מסאבא, ואתדפי בר נש. ועלך אמינא בריך
רחמנא דשזבך.

אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא
אתכם על כנפי נשרים. (שמות יט) מאי
כנפי נשרים. אמר רבי יהודה ברחמי. דכתיב,
(דברים לב) כנשר יעיר קנו וגו'. והינו רזא דאמר
ר' שמעון, (משלי ל) דרך הנשר בשמים. מאי
בשמים. ברחמי. מה נשר אשתכח ברחמי על
בנוי, ודינא לגבי אתרנין. כף קדשא בריך הוא
אשתכח ברחמי לגבי ישראל, ודינא לגבי
עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות.

רבי אלעזר, הוה אזיל מקפוטקיא ללוד,
והוה אזיל ר' יוסי ור' חייא עמיה, קמו
בנהורא, פד נהיר יממא, והוה אזלי. אמר ר'
חייא, חמינא האי קרא דכתיב, (יחזקאל א) ופני
אריה אל הימין לארבעתם ופני שור
מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן הא
אריה בימינא, שור משמאלא, נשר באן אתר
דוכתיה.

אמר ליה ר' אלעזר, באתרא (נ"א דעקב) דיניקא
שריא. מאי טעמא. משום דנשר בכלא